

ζεύγης ἔξεριπούσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένω δ' ἄρα τῷγε ίδων ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη, προτὶ δὲ μυθήσατο θυμόν·
Ἄδειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι ἄνακτι
θυητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ὀθανάτῳ τε!
ἡ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
εὐ μὲν γὰρ τί πού ἐστιν ὁἰζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, δόσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνεύει τε καὶ ἔρπει.

(P 426 - 46)

7

Ἑσον δ' ἔς Πυλίων ἀνδρῶν ὅγυριν τε καὶ ἔδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἥστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἐ-
ταῖροι!
δαιτ' ἐντυμόμενοι κρέα τ' ὕπτων ἄλλα τ' ἐ-
πειρον.
οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ήλθον ἀπαν-
τες,
χεροὶν τ' ἡσπάζοντο καὶ ἐδριάσασθαι ἀναγον.
πρώτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλ-
θὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ^{Ωραι}
κώστιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψωμάθοις ἀλίσσιν
πάρ τε καστιγνήτῳ Θρασυμήδῃ καὶ πατέρι δ.
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας ἐν δ' οἴνον
ἔχευεν
χρυσείω δέπαι.

(γ 31 - 41)

8

ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηώς,
ἄρυντ' ὅρ' ἔξ εύνηφι ἔσην ἀγαθὸς Μενέλαιος
εἴματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὁξὺ θέτ' ὥμφ,
ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὸν πέ-
διλα,
δῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
(δ 306 - 10)

9

ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σείο, σὺ δὲ ἐν στροφαλίγγῃ
κονίης
κείσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵππο-
συνάνων.
(ω 37 - 40)

ΚΥΚΛΙΑ ΕΠΗ

TITANOMAXIA

1

Ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι
γῆκοντες παίζουσι δι' ὕδατος ὀμβροσίοιο.

2

μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

ΘΗΒΑ·Ι·Σ

φύτάρ ὁ διογενῆς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρώτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπε-
ζαν
ἀργυρένην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτάρ ἐπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἥδεος οἴνου.

ΚΥΠΡΙΑ

1

ἥν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ὀν-
δρῶν
..... βαθυστέρουν πλάτος αἵης.
Ζεὺς δὲ ίδων ἐλέησε καὶ ἐν πυκναῖς προπί-
δεστι
σύνθετο κυψίσαι ἀνθρώπουν παμβόταρα γαῖαν,
ριπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιασκοίο,
ὅφα κενώσειν θανάτους βάρος· οἱ δὲ ἐνὶ Τροίῃ
ἥρωες κτείνοντε· Διός δ' ἐτελείετο βουλῆ.

2

εἴματα μὲν χροὶ ἐστο τὰ οἱ Χάριτες τε καὶ
ποίσαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι,
εἰσα φοροῦσ' Ὡραι, ἐν τε κρόκῳ ἐν θ' ὑακίνθῳ
ἐν τε ἴω θαλέθοντι ρόδου τ' ἐνὶ ἄνθεῃ καλῷ
ἡδει νεκταρέω, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσι
ἄνθεσι ναρκίσου καλλιρρόου·
δ' οἱ Ἀφροδίτη
ῶραις παντοίαις τεθυμένα εἴματα ἐστο.

3

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτη....
πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης,
ὸν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσὴν Ἀφροδίτη,
καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου 'Ιδης.

4

τοὺς δὲ μετὰ τριτάτην Ἐλένην τέκε θαῦμα
βροτοῖσι...
τήν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι
γείσα

Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
φεῦγε γάρ, οὐδὲ ἥθελεν μιχθῆμεναι ἐν φιλότητι
πατέρι Διὶ Κρονίωνι ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν
ὕδωρ
φεῦγε, Ζεὺς δὲ ἐδίωκε· λαβεῖν δὲ ἐλιλαῖτο
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφοίσθιο θαλάσ-
σης
ἰχθύι εἰδομένη πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,
ἄλλοτε δὲ ἥπειρον πολυβώλακας γίγνετο δὲ
θηρί' ὃς ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφα φύγοι νιν.

5

αἰψία δὲ Λυγκεὺς
Ταῦγετον προσέθαινε ποσὶν ταχέεσι πεποιθώς.
ἀκρότατον δὲ ἀναβάς διεδέρκετο νῆσον ἄπασαν
Τανταλίδου Πέλοπος, τάχα δὲ εἰσίδε κύδιμος
ἥρως
δεινοῖς δόφαλοισιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοιλῆς
Κάστορα θ' ἵπποδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πο-
λυδεύκεα.

6

οἰνὸν τοι, Μενέλαι, θεοὶ ποίσαν ἄριστον
θυητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

ΜΙΚΡΑ ΙΛΙΑΣ

αύτάρ 'Αχιλλήος φαίδιμος μίδος
'Εκτορένην ἄλοχον κάτασγεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
παῖδ' δ' ἔλων ἐκ κόλπου ἐπτλοκάμοιο τιθήνης
ρίψε ποδὸς τεταγών ἀπὸ πύργου, τὸν δὲ πε-
σόντα

Ἐλλαθε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιύ.
ἐκ δ' ἔλεν 'Ανδρομάχην, ἥγκων παράκοιτιν
'Εκτορος, ἦν τε οἱ αὐτῷ ἀριστῆς Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειδόμενοι γέρας ἀνδρί.

ΙΑΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ

ὅς ρα καὶ Αἴσαντος πρώτος μάθε χωμένοιο
ὅμματα τ' ἀστρόπτοντα βαρυνόμενόν τε νόμα

ΝΟΣΤΟΙ

αὐτίκα δ' Αἴσαντα θήκε φίλον κόρον ἡδώντα
γῆρας ἀποξύσασα ιδύησι πραπίδεσσι
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέθησιν.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

Κενοδοξία ἔκκενει, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν
πιθῶν δὲ σκορπίζει, ἡ ταπείνωσις πληθύν· ἦν
μιμουμένους ἡμᾶς τῆς μερίδος, δειξον τοῦ Τε-
λώνου Σωτῆρος.

'Ως ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ
στῆθος, κατανύξει δοῦμεν 'Ιλάσθητι ὁ Θεός,
ἥμιν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, δῶρος τούτου λάβωμεν
τὴν ἄφεσιν.

'Αρίστην ἔδειξεν, δόδον ὑφώσεως τὴν ταπεί-
νωσιν Λόγος, ταπεινωθείς, μέχρι καὶ μορφῆς
δουλικῆς· ἦν ἔκμιμούμενος ἄπας, ἀνυψοῦται
ταπεινούμενος.

Τὴν τοῦ Τελώνου παραβολήν, πάντες ἀνα-
πτύξαντες τῷ νῷ, δεῦτε ξηλώσωμεν δάκρυσι,
πνεῦμα συντετριμμένον Θεῷ προσάγοντες, τὴν
τῶν ἀμαρτημάτων ἡτοῦντες ἀφεσιν.

'Τρέδειξας Δέσποτα, τοῖς οἰκείοις Μαθηταῖς
ἵημοιον ταπείνωσιν, τῷ λεντίῳ ζωννήμενος
τὴν δοφύν, τοὺς πόδας ἀπέπλυνας, καὶ τὸν
τρόπον μιμεῖσθαι παρεσκενάσας.

"Ω πόσων ἀγαθῶν, ὁ ἀθλίος ἐμαυτὸν ἐστέ-
ρησα! ὁ ποίας βασιλείας ἔξεπεσα ὁ ταλαιπω-
ρος ἐγώ! τὸν πλοῦτον ἡγάλωσα, δύπερ ἔλαboν-
τῇ ἐντολῇ παρέβην. Οἶμοι τάλαινα ψυχῆ!
τῷ πιοὶ τῆς αἰώνιας λοιπὸν καταδικάεσσαι διὸ
πὼ τέλους βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· 'Ως τὸν
"Ασωτὸν δέξαι με Τίον, ὁ Θεός, καὶ ἐλέ-
σόν με.

'Η καλὴ ἐν γυναιξὶ, καταπλούτισον καμέ,
καλῶν ἰδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύ-
σαντα 'Αγνή, ὅπως δοξάζω σε.

'Αγκάλας πατρικάς, διανοῖξαι μοι σπεῦσον'
ἀστώτας τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον εἰς πλοῦ-
τον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ 'Ἐλέους Σου.
Νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερόληης καρδίαν' σοὶ
γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· 'Ημαρτον'
σῶσόν με.

Βυθὸς ἀμαρτημάτων, συνέχει με ἀεί, καὶ
τρικυμία πταισμάτων, βιθύνει με κυβέρνησον,
πρὸς λιμένα με ζωῆς Χριστὲ δὲ Θεός, καὶ σῶ-
σόν με Βασιλεὺ τῆς δόξης.

Θεογεννήτορος 'Αγνή, ἡ τῶν κατερραγμένων,
ἐπανόρθωσις μόνη, ἐπανόρθωσον καμέ, παντοί-
αις ἀμαρτίαις, συντετριμμένον ὅλον, καὶ τετα-
πεινωμένον.

Πάτερ ἀγαθέ, ἐμαρρόνθην ἀπὸ σοῦ μὴ ἐγ-
καταλίπης με, μηδὲ ἀχρείον δεῖξης τῆς βασι-
λείας σου· δὲ ἔχθρὸς ὁ παμπόνηρος ἐγύμνωσέ
με, καὶ ἦρε μον τὸν πλοῦτον τῆς ψυχῆς τὰ
χαρίσματα ἀσώτως διεσκόρπισα· ἀναστάς οὖν,
ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῦ· Ποίησόν με δῶς ἔνα
τῶν μισθίων σου, δὲ ὁ δὲ ἐκεῖ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀ-
χράντους σου χεῖρας ἀπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ
θηρὸς ἀφαπλάσῃς με, καὶ τὴν πρώτην κατα-
στολὴν ἐπενδύσῃς με, δῶς μόνος πολυελεος.

Βίβλοι ἀνοιγόσανται, φανερωθήσονται ποά-
ξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστέκτου Βή-
ματος· διηκήσει δέ, ἡ κοιλὰς ἀπασι, φοβερῷ
βρογματὶ, τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέποντα
τὸν ἀμαρτημάτων, ταῖς αἰωνιζούσαις κολά-
σεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, παραπεμπομέ-
νους, καὶ ἀπρακτα, κλαίοντας Οἰκτίμον· διό
σε δυσφοροῦμεν ἀγαθέ. Φεισαι ἡμῶν τῶν ὑ-
μιούντων σε, μόνε Πολυέλεες.

Κλαίω καὶ δδύομαι, ὅταν εἰς αἰσθησιν ἔλ-
θω, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ ἔξωτερον,
καὶ τὸν τάρταρον, τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν
βρογμὸν αθίσ τε, τὸν δδότων, καὶ τὴν ἀ-
πανστον, ὁδύνην μέλλουσαν, ἔσεσθαι τοῖς ἀ-
μετρα πτάσασι, καὶ σὲ τὸν Ἄπεράγαθον, γνώ-
μη πονηρῷ παροφύσασιν δῶν εἰς τε καὶ πρῶτος,
ἵπαχοι ὁ ταλαπωρος ἐγώ· ἀλλὰ Κριτά τῷ
ἔλει σου, σῶσον με δῶς εὔσπλαχνος.

Προφθάσωμεν κλαύσωμεν, καταλλαγμεν
Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον,
ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

'Επίστρεψον, στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὸν τὴν
τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὸν τὴν
θύραν ακλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος δὲ Κύριος.

Τῆς φοβερᾶς δευτέρας σου Κύριε, Παρου-
σίας ἐννοῶν τὴν ὑπαταντήν, τρέμω τὴν ἀπε-
λήγη σου, φοβοῦμαι τὴν δογῆν σου. Ταῦτης με,
τῆς δρας, κραυγάζω, σῶσον εἰς αἰώνας.